

»DOBRO JE
NAZAJ PRITI,
KA SMO SE TŮ
NARODILI...«

STR. 4

POLETNI
UŽITKI V
PIRANU 2012

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 2. avgusta 2012 ☼ Leto XXII, št. 31

Medijski tabor na monoštrski televiziji

Poletje je v polnem razmahu, nekateri uživajo na morju, mi pa se pridno učimo o novinarstvu in medijskem delu. Za medijski tabor smo se odločile, ker nas delo pred in za kamero veseli in se želimo s tem ukvarjati tudi v prihodnosti – so zapisale dijakinje Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer, Martina, Tjaša in Laura, ki se udeležujejo medijskega tabora na monoštrski televiziji.

Petdnevni tabor med 23. in 27. julijem je poteke v okviru projekta Mura-Raba TV II. V letošnjem letu smo imeli šest udeležencev, tri iz Prekmurja in tri iz Porabja.

V ponedeljek dopoldne smo program začeli z ogledom prostorov Gotthard TV. Po predstavitvi udeležencev se je takoj začel tudi strokovni program. Tisti, ki jih je najbolj zanimalo delo snemalca, so lahko osvojili znanje o uporabi kamere in njenih primernih postavitvah, drugi pa so se lahko poglobili v novinarske naloge. Potem ko so udeleženci že osvojili osnove snemanja in novinarskega dela, so lahko spoznali tudi proces montiranja. V petih dneh so se lahko preizkusili tudi

Udeleženci in mentorji na izletu pri križu v Modincih/Mogersdorfu

Martina, Tjaša in Laura v studiu monoštrske televizije

v praksi, pripravili so več posnetkov in prispevkov, ki bodo objavljeni v dvojezični oddaji Bepillantó/Vpogled. Dijaki pa niso samo delali, saj smo za njih organizirali razne programe. Imeli smo na primer kolesarski izlet, pomerili smo se v kegljanju in z gokarti na dirkališču v Rönöku. V četrtek smo se odpravili v adrenalinski park v Gyöngyösfalu, kjer smo izvajali različne naloge in premagovali ovire od 8 do 15 m nad tlemi. To je bil popolnoma nov način zabave ne samo za dijake, temveč tudi za nas, mentorje.

Dijaki so bili seveda zelo aktivni in uspešni tudi v televizijskem studiu, pred in za kamerami. O njihovi ustvarjalnosti pričajo posnetki, za katere so sami predlagali ideje in so jih z malo pomoči tudi sami posneli.

Medijski tabor se je končal v petek pri jezeru Hársas s piknikom. Vsak udeleženec je prejel potrdilo o sodelovanju na taboru. Nato se je s peko slanine in prijetnimi pogovori končal drugi medijski tabor, ki ga bo Gotthárd TV priredil tudi naslednje leto.

NVN

GLEDAT, KAJ DELAJO ...

V mariborski Veliki kavarni je postavljena razstava *Gledat, kaj delajo* – vpogled v slovensko zgodovino, kulturo in sedanost na avstrijskem Štajerskem. Koncept razstave, ki je v programu

pisati, da je bila otvoritvena slovesnost za Maribor in Slovenijo prava učna ura o Slovencih na avstrijskem Štajerskem.

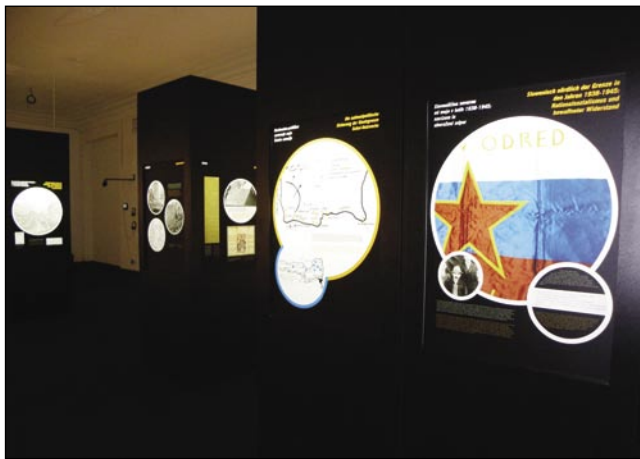
Na razstavi ... *Gledat, kaj delajo* ... (naslov je povzet

nadoma nastali dve deželi, ki na videz nista imeli veliko skupnega. Toda, če zgodovino Štajerske natančneje pogledamo, je treba pripomniti, da je ob tem, kar je ločevalo, obstajalo tudi veliko skupnega, in v zadnjih letih se je to skupno še okrepi- lo.» Slovenske dediščine deželnega glavnega mesta Gradec ni prepoznati le po imenu, marveč je bila leta 1811 v tem mestu ustanovljena prva stolica za slovenistiko, katere nosilec je bil razsvetljski pesnik Janez Nepomuk. Dokazov o sledeh slovenstva v Gradcu je še več in večina jih je predstavljena na razstavi.

Pomemben delež, da je bilo odprtje razstave ... *Gledat, kaj delajo* ... učna ura na visoki, tudi znanstveni ravni, je dodal dr. Christian Promitzer z Zgodovinskega inštituta Univerze Karla Franca v Gradcu s prispevkom, kratkim esejem o Štajerski. Povedal je, da je bilo v Gradcu odprtje podobne razstave pred dvajsetimi leti. Od tedaj se je veliko spremenilo, kajti takrat ni bilo zaželeno omenjati »samostojne tradicije slovenščine na tleh avstrijske Štajerske.« Tedanji drobni, skromni začetki, »pionirsko delo«, imajo zdaj širši pogled. »Ta pogled se je po eni strani razširil od obmejnih predelov na pokrajinsko glavno mesto Gradec, kjer obstaja tradicija, ki je delno stara dve stoletji; na drugi strani slovenščina in njene govorne in govorne zdaj nimajo statusa eksotičnega kot na začetku devetdesetih let. Iz graškega zornega kota je dejstvo, da sta bila do konca prve svetovne vojne dva državna jezika na Štajerskem, kar postaja del skupnega spomina.« Ugledni zgo-

dovinar je omenil tudi eno prejšnjih razstav v Veliki kavarni o »Nemcih v Mariboru« ter poudaril povezanost med njima, kjer je pomembna osvetlitev dogodkov in procesov v 20. stoletju. Dr. Christian Promitzer je sicer pretežno zgodovinsko razmišljanje končal v sedanjem času, ko se Slovenija vključuje v globalno ekonomijo, Avstrija se gospodarsko odpira proti vzhodu, ob meji nastajajo

odprtja udeležil tudi Heinrich Schmidlechner, župan občine Radgona – okolica, kamor spada Pavlova hiša v Potrni. Pomen njegove prisotnosti je v tem, da je moralo miniti daljše obdobje, da so tudi v okolju, kjer živi največ slovensko govorečih prebivalcev, začeli javno govoriti o Slovencih, slovenski manjšini in obiskovati večjezične in večkulturne prireditve v Potrni. Razstava v Mariboru, ki bo

Na razstavi ... *Gledat, kaj delajo* ... je s fotografijami, zemljevidi, skicami, knjigami, dokumenti in filmom predstavljen nekdani in sedanj utrip na avstrijskem Štajerskem v povezavi s Slovenijo, predvsem njenim severovzhodnim delom.

Evropske prestolnice kulture Maribor, je pripravila mag. Elisabeth Artl iz Kulturnega društva člen 7 za avstrijsko Štajersko oziroma Pavlove hiše v Potrni, ki je vsebino tudi predstavila na izjemno dobro obiskanim odprtju. V nekdani Veliki kavarni se je zbralo najmanj 200 obiskovalcev različnih generacij, kar kaže na izjemno zanimanje za preteklo in tudi sedanje dogajanje na avstrijskem Štajerskem, s poudarkom oziroma odličnimi informacijami o Slovencih, ki živijo kot dolgo nepriznana manjšina v tej avstrijski zvezni deželi. Že moderatorica Petra Bauman je v uvodnem, predstavitvenem besedilu navedla številne podatke o štajerskih Slovencih, da jih je denimo po uradnih podatkih okoli 2200, kdaj so ustanovili prvo narodnostno organizacijo, Kulturno društvo člen 7, kako uspešno deluje Pavlova hiša v Potrni/Laafeldu pri Radgoni. Velja za-

po slovenski ljudski pesmi: *Pojdem na Štajersko ... gledat, kaj delajo, gledat, kaj delajo ljubice tri* ...) so poudarjena tematska področja: dvojezičnost, življenje ob meji in z njo, položaj slovenske etnične skupnosti in slovenska dediščina mesta Gradec, pouk slovenščine, večjezična kulturna dejavnost, vloga Pavlove hiše, znane osebnosti iz zgodovine in sedanosti, povezane s Slovenijo, in še veliko podrobnosti iz dogajanja ob meji. Predstavljena je serija fotografij »Styrians« Branka Lenarta in »Inge Morath« – Zadnje potovanje Stojana Kerblerja in dokumentarni film *Mi smo tu, Slovenke in Slovenci na avstrijskem Štajerskem*, ki je bil posnet v produkciji Davida Kranzelbinderja.

Elisabeth Artl, ki je pripravila koncept razstave, je poudarila, da sta z načrtanjem meje po prvi svetovni vojni iz skupnega štajerskega kulturnega prostora »ne-

vzajemni gospodarski interesi. Po zgodovinarjevem mnenju je pomembna vrnitev Slovenije v simbolični in ideološki prostor Srednje Evrope, še zlasti, ko je postala članica Evropske unije in ko je bilo vzpostavljeno schengensko območje odprtih mej.

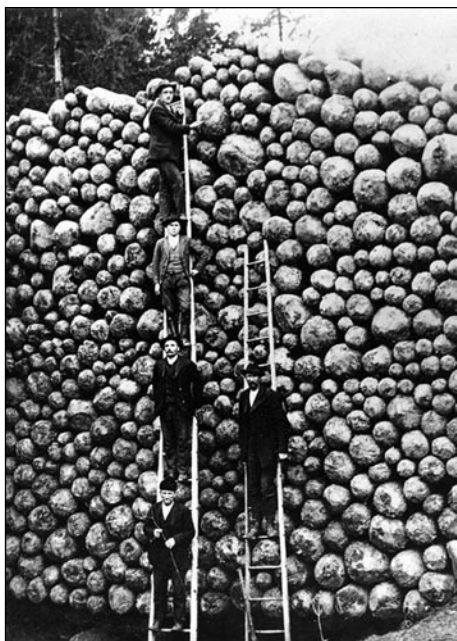
Podžupan mestne občine mag. Tomaž Kancler je v kratkem nagovoru poudaril pomen sodelovanja med Mariborom in Gradcem, ki ima bogato tradicijo in pomembne načrte. Pohvalil je organizatorje, ki so pripravili enkratno, vsestransko zanimivo in vsebinsko bogato razstavo in ji napovedal odličen obisk. Tudi vodja mednarodne hiše avtorjev Max Aufischer, ki je soodgovoren za mednarodne kulturne stike Gradca, je izrazil zadovoljstvo, da je postavljena tako pomembna razstava v Mariboru. Ni nepomembno, da se je

odprta do 14. septembra, pomeni za štajerske Slovence priznanje tako v Avstriji kot v Sloveniji, nekaj, na kar so morali čakati več desetletij. Pozoren in dobronameran obiskovalec se lahko do podrobnosti seznani z življenjem ob meji, ki je bila dolgo tesno zaprta in dobro varovana ter neprijazna do prebivalcev ne glede na narodno ali jezikovno pripadnost. Zelo podobno, če ne popolnoma enako kakor meja, ki je dolgo in po nepotrebnem ločevala Porabje in Goričko, da ne omenjamo bodeče žice, »železne zaves«, proti Avstriji. Vse to je zdaj mimo, toda čisto pozabljeno še dolgo dolgo ne bo, prav je, da ne obremenjuje mlade generacije ne v Avstriji ne v Sloveniji ali na Madžarskem.

ERNEST RUŽIČ

Od drejve do stauca – duga paut lesá na Štajerskom

Gaušče pokrivajo 30 procentov sújoga tala naše Zemlé, v Sloveniji je tau eške več: lejs najdemo na 60 procentaj ro-saga. V etoj maloj državi rasté 71 féle domanji drejv, zatok je

V Zgornjoj Savinjskoj dolini se že od davnik spravljajo z lejsom

nej čudno, ka se že od davnik dosta lidi spravla z gauščov pa lejsom. V Zgornjoj Savinjskoj dolini, v krajini više od Celja, najdemo v vesnici Nazarje Muzej gozdarstva in lesarstva (Erdészeti és Faipari Múzeum), šteri na indašnjom gradi čaka najgir lidi z lejpov razstavov.

Gda človek nutstauipi v muzej, more včasí brodití: z listja pa deske more gorpriti, s kakše drejve so je vösekli. (Tau se najbolje šaulski mladini vidi). Dale leko dosta zvejmo od najvejši, najbolje kusti pa najstarejši drejv po svejti pa v Sloveniji, leko pa vidimo tau tó, kak vse féle se leko lejs ponüca v modernom cajti.

V glavni dvej sobaj, šteri sta malo kmični, leko spoznamo, kak so do drüge bojne vertivali z lejsom v Zgornjoj Savinjskoj dolini, kak so ga vösekli, pelali, žagali pa gorponücali. Zvün toga spoznamo, kak so delavci po gauščaj delali, živeli, gde so se držali pa ka so geli.

»Do prve svetovne bojne so delavci v gaušči z rokami sekli drejve, s sekerami, kak so 'maseka' pa 'malarin'.

Med bojnama so nücali roč-ne žage kak 'robidnica' pa 'amerikanka'. Eške samo po drügoj bojni so začnili nücali motorne žage« - je raztomačila vodička po muzeji

Danijela Jerina. Delavce so po domanje zvali »olcerji«, šteri so drejve vrazmo-sekli na 4 mejte-rov duge falate. Vzimi je trbólo lejs spraviti doj v dolino. Za tau so nücali takzvané »riže«, po šteraj se je lejs »čujsko« doj s plamine. Te »tobogane« (csúszda) so napravili samo z lesá, eške cveki so nej z železa bili.

»Lejs se je doj s plamine čujsko 120 km na vöro, eden falat je leko biu žmeten 900 kg. Ka bi je malo prencali, so na riže djali 'železne mačke', ka so bili akli

Z veukimi splavi so se pelali eške do maurdja tó

z železa« - je povödala mlada vodička. Gda pa je biu lejs že v dolini, so ga dale pelali »furmani«, foringaške. Meli so kaula na dva konja, depa v zimi so lejs pelali s sanami ranč tak.

Te »riže« so nücali samo do

drüge bojne, ka se je lejs zavolo »mačkov« spoj pobantivo. Od tistoga mau so se odlaučili za žičnice (felvonó), najoprvin za takše, pri šteraj je sama žmetnost lesa male bagone doj vlekla. Tau so bile »gravitacijske žičnice«. »Pri tej je tau lagvo bilau, ka so je med pot-jauv nej mogli staviti. Zatok so je nücali samo 10 lejt. Od 60-i lejt je bilau vsikdar več motorni žičnic, štere so leko stavili, pa v male bagone tak nutdejvali nauvi lejs.«

Če so bili delavci dukši cajt (več kak edno leto) v plaminaj, so si iz lesa napravili »bajto«, veuko leseno kučo. Če pa so bili samo na kratko, so si iz lesa pa skaurdja vküppostavili »skaurdjevko«, malo ütico. »Znautra na srejdi je bilau gniške, tam so küjajali pa se se-grejvali. Z dva kraja so bile stolice, gde so sejdlí. Ozajek pa so meli posteale, gde so merno leko spali. Delavci so v plamine prišli v pondejlek zrankoma, v eden koš so djali šker, gesti, piti pa gvant in ostali do sobote zadvečerka.

Te so se povrnauli v dolino« - so nam raztomačili.

Človek pa je že od inda vöponüco mauč vodé. V Zgornjoj Savinjskoj dolini so na sprto-lejt delavci »plavci« spakivali lejs na reki Dreta in Savinja,

pa ga tak po vodej dojpüščali. »Ojdlí so 12-24 vör po ledeno mrzloj vodej, nej so meli nikší posebni gvantov ali črejl-ov. Vsikši den so si mogli sami zriktati gesti - gda pa gda pa je gospodar k lagvoj plači eške cüjdau liter vina« - je o žmetnom deli plavcov po-

Vküp so sklali veuke »riže« - po tej se je čujsko lejs v dolino

vödala Danijela Jerina. Delavci so si pomagali z akli pa dugimi boti, če se je lejs stavo po vodej, meli so pa takše železne »črejl-« tó, s šterimi so leko po lejsi ojdlí. Te je biu moker pa spoj šklisek.

Zgornja Savinjska dolina je spoj znana po svoji »splavaj« (tutajok) ranč tak. Z malimi splavi (8x12 m) so se delavci po vodej pelali oprvin do Celja. »Tam so te male 'samce' pove-zali v vekše splave pa se pelali do Zagreba. Tam je Sava že spoj šurka, tak so vküpz-vezali 12 do 24 mali splavov, pa je grato 'mitroviški splav'. Té je biu šurki 18 mejterov, dugi pa 60. Pelalo ga je 5 splavarov, prejdñjen med njimi se je zvau 'kormanjiš'« - smo čüli od vodičke, štera je eške povödala, ka je paut do Beograda trpela 4 kedne, v 19. stoletji do Črnoga maurdja pa celau 2 mejseca. Gda so splavari prišli do cila, so razvezali domau pejški ali s cugom.

Nej je pa trbólo cejli lejs od-pelati daleč, vej je pa Zgornja Savinjska dolina mela med oböma bojnama 260 vodni žag (»venecijank«), gde je delalo

več kak 300 delavcov. »Tistoga ipa so v žagaj delali mali pojbičke od 12 lejt, tak so je vöponücali. Lejs so vrazmo žagali v deske, štere so sledik sišili. Gda so posenile, so je furmani pelali do Šmartnoga ob Paki, ji spakivali na bagone, pa s cugami odpela-

li po cejlaj nekdešnjaj Jugos-laviji.«

Na konci svoje poti je lejs pri-šo do tišlarov pa cimernanov. Té drügi je spoj dosta bilau v Zgornjoj Savinjskoj dolini, vküp so klali kleti, mline, žage, kašče pa kozolce. Vküper je delalo pet cimernanov pa so ojdlí od iže do iže. Meli so le-sene lade, gde so nut meli vse škeri. Vekši kozolec za süšenje sená so postavljali skoro dva mejseca.

Tišlarska šker je tó bogato nutpokazana na razstavi. Ništerne male žage se zovéjo v etoj krajini »mačči rép« pa »lasicin rép«, železnoj peči pa so domanji dali prausno imé »gašper«.

Pripovejst o gauščaj, o njini delavcaj, o lesej, šteri se pela, čujska z brega v dolino, plava z reke v maurdje, bi se leko eške dugo-dugo vlekla. Mi mo tū svojo paut zdaj končali, če koga eške več briga, aj se samo batrivno odpela v Nazarje, gde do ga domanji gvüšno gorpri-jali z oprejtím srcom pa s »sa-vinjskim želaudcom« (kak uni pravijo svojoj kolbasi).

-dm-

OD SLOVENIJE...

Težave slovenskega gospodarstva
Slovensko gospodarstvo se bo po oceni Evropske banke za obnovo in razvoj (EBRD) prihodnje leto skrčilo bolj, kot je bilo napovedano maja. Obseg bruto domačega proizvoda (BDP) se bo skrčil za 1,4 odstotka, in ne za 1,1 odstotka. Za letos je EBRD ohranil napoved dvodostotnega krčenja slovenskega gospodarstva. EBRD v svoji najnovejši napovedi za Slovenijo ocenjuje, da kreditni krč zaradi nerazpoložljivosti kakovostnega kapitala bank še ni popustil. Analitiki EBRD poudarjajo, da državi za dokapitalizacijo največje banke v državni lasti ni uspelo pritegniti zasebnega vlagatelja in da bo to še vprašanje, s katerim se bo država morala ukvarjati do konca letošnjega leta. Vlada je s ključnimi sindikati dosegla dogovor o varčevalnih ukrepih, kar daje pozitivne obete za izpeljavo potrebnih reform, še navedejo analitiki EBRD. Slovenski izvoz po njihovih ugotovitvah ostaja šibak zaradi recesije na najpomembnejših slovenskih zunanjetrgovinskih trgih, zlasti v Italiji.

Uran se mora umakniti iz Slovenije

Ljubljanski nadškof Anton Stres in upokojeni nadškof Alojz Uran sta v skupni izjavi potrdila, da je Uran v dosedanjih pogovorih v Vatikanu v pokorščini sprejel navodilo, da se v bližnji prihodnosti začasno umakne iz Slovenije. Stres in Uran obžalujeta, da se je ob govoricah v povezavi z Uranovim umikom v javnosti pojavilo »toliko različnih domnev, ki so med katoliškimi verniki in v celotni javnosti sprožile nemir in nezaupanje«. Razlogov za umik nista pojasnila, vendar v tem, da je Uran sprejel navodilo o umiku iz Slovenije, ne vidita kršitve človekove pravice do bivanja v domovini, ampak spoštovanje pravice Cerkve, da klerikom zapove kraj bivanja. Razlogi za odhod Urana kljub različnim ugibanjem, med drugim tudi o domnevnem očetovstvu in vpletenosti v gospodarsko afero, tako še naprej ostajajo skrivnost. Prav tako ni uradno znano, kam natančno naj bi se Uran preselil, najverjetneje pa naj bi ga premestili v eno od ustanov v Trstu.

»Dobro je nazaj priti, ka smo se tū narodili...«

»Dej se človek rodi, zatok je tam najbaukše. Gda si der indrik, tam si nej doma. Dober žitek smo si naredli v Meriki, pa itak. Dej se narodiš, tam maš svoje korenjé, pa té so najbole krepke,« je pravla Erika Racker (Mohap), stera je bila doma na gledanji juliuša pa na začetki augustuša. Vitalna ženska je, vsigdar ma smej na obrazi, trno rada guči. Slovenstji ešje tak guči, kak če bi vsigdar tū živala. Če bi človek nej vpamet vzejo, ka tū pa tam malo engliški misli, slovenstji pa guči (naredli smo si dober žitek, djali so nas v karanteno), bi leko mislo, ka je nigdar nej odišla iz naše krajine. Dapa, kaj vi nej! Odišla je kak mlada deklíčna, 14 lejt stara. Odišla je, kak dosta drugi Slovincov, gda je vövdarila revolucija na Vogrskom. Že 56 lejt živi v državi Illinois v Meriki.

»1956. leta sam odišo z Oreovec babov. Najprva smo prišli v Maudince (Mogersdorf) v Austriji, po tistim so nas pelali v Wieno (Bécs), tam smo bili dva ali tri tjedne. Potistim so nas te na šift djali.«

Odišli so pri Dolenjom Seniki, rejk Rabe. »Enoga sodaka smo dolaplačali, ka nas je pelo. Pa te, gda nas pela, pridemo skur vcuj k granici, tam je pa bijo eden drugi sodak. Jaj, skurok nas je dola strejlo! Tisti naš je te pravo, naj tiuma baumo pa tam ostane-mo. Išo je z njim gunčat, pa ma je vejndrik kaj pejnec tō dau, pa te nas je pūsto,« se je spominala Erika na tiste stare dogodke tak živo, kak če bi se gnes godilo.

Gda sem jo pitala, kak tau, ka je ona z babov odišla, mi z enov sapov tapravla cejlo zgodbo (történet) svoje držine. »Naša baba so tō bili v Meriki, ranč tak kak tvoja baba (stara mati). 1912. leta so odišli v Meriko, nazaj na Vogrsko so prišli 1920. ali 21. leta. Zakoj so tašli? Mladi so vsi odišli. Dosta ji je tak šlau, ka so si pejnecze naredli (prislūžili)

pa so steli nazaj priti, ka bi jim doma tō baukše bilau. Mo' mati se je v Meriki naraula 1915. leta, njeni brat, moj vūjec pa 1920. leta. Vsi so nazaj domau v Sakalauwce prišli, ka je moj dejdek sám sin bijo, pa so starišje steli,

Erika Racker se rada smejé pa trno rada guči

naj nazaj domau pride, ka je ram bijo pa je grūnt bijo. Dapa mojma dejdetja se je tau trno nej vidlo, ka so oni nej zatau bili, ka bi delali s kravami pa z zemlauv. Oni so iz Sakalauvec bili, po iži Ívané (Oreovecz). Gda sam se dja narodila, dejdek so več nej živali. 1936. leta so mrlí, slepič (vakbél) se njim je zvužgo, tistoga ipa si zavolo tauga mrau.«

Erikina mati se je oženila na Dolenji Senik, njen oča je bijo Ferenc Racker. Mejla je ešje dva brata, Francina pa Piština. »Moj oča je mrau 1950. leta. Mati je sama ostala s trejmi deteti. Ka de delala? Te me je mo' baba vzela v Sakalauwce. Tau je bilau 1951. leta. Zatok sam te največ v Sakalauwca v šaulo ojdla.«

Dapa 56. leta sta Erika pa baba že tō na Dolenjom Seniki bile, zatok ka so njim v Sakalavca ram vkrajvzeli. Vūjec je 50. leta odskočo v Austrijo, potistim v Meriko. Tistoga ipa je tau dojšlo, ka so njim vse, ka so

meli, vkrajvzeli. »Babo so vō iz rama ličili, ram so njim vkrajvzeli, konje smo meli, konje so nam vkrajvzeli... Ne vej, sto je bijo te tanácselnök (predsednik občine), vejndrik Papp se je piso...«

Babi pa Eriki je drugo nej ostalo, ka sta onadve tō odišle na tihinsko, kak dosta, dosta lidi tistoga ipa iz naši slovenski vesnic. Telko bole, ka je babin sin, Ferenc Oreovecz te že v Cichagoni živo. »Dosta lidi je tistoga ipa že tam prejé (v Austriji) bilau, mi smo vejndrik najslejdni sli, ka te so že mejo novembra pa zaprli. 26. oktobra smo tašli, gda smo v Meri-

ko prišli, je bilau že konca decembra ali januara. Gda smo na šifta bili, trno mi je lagvo bilau. Lagvi cajt je bijo, zima je bila, dosta nas je bilau na šifti. Moja baba nika nej bežežna bila... Prišli smo v New York, tak mislim, ka je bilau januara 57. leta. Te so nas djali v karanten, zatok, ka so mlajši Joškana pa Micina Majcan bletje (ošpice) meli. Tam smo mogli biti kakšna dva tjedna. V Cichago smo prišli 17. februara 1957. leta. Moj vūjec so nas že čakali, gda smo s cugom taprišli.« Tak pravijo, ka se mlajši pa mladi bole brž navadijo tihinskoga rosaga, se navčijo rejč. Eriko je njeni stric septembra 57. leta že dau v šaulo spisati. »S tašimi malimi mlajši sam ojdla, ka so bili pet ali šest lejt stari, dja sam pa bila že štirinajset. Istina, ka sam mala, nizka bila. Za tri mesece sam že englišji gunčala. Brž je šlau. Mlajši so radi bili, ka so me leko včili... Ovak je lūstvo tō dobro bilau, če si kaj nej znau, so ti

pokazali.«

Največ naši lidi, ka so že malo starejši odišli, je včasini delati začnilo po kakšni fabrikaj. Za tau, ka bi se včili, nej bilau časa, vej so pa mlajše meli, pa njim je trbelo si eksistenco spraviti. Dapa Erika je ešje mlada bila, zatok je tam začnila v šaulo ojtí. »Na nauvo sam mogla ojtí v 8. klas, te sam že skurok šest-najset lejt stara bila. Dapa te sam že delala tō. Vsikši den sam išla po šauli delat, navčila sam se druknivat (strojepis) pa sam na kuperte adrese druknivala. Za edno vōro so mi 75 centov plačali, dapa tau je tō fajf bilau.«

Po tistim je končala gimnazijo, pa začnila ojtí na univerzo. Tau go najbolje boli, ka je univerzo po dve leti tak njala, nej končala. Rada bi se spravljala s turizmom, hotelirstvom. Dapa življenje je ovak prineslo. Gratala je tajnica (titkárñ). »Tau je tō nej naletja bilau. Od šefov (főnök), steri so velke šolé meli, sam se dosta mogla včiti.«

Vsigdar je v Cichagoni pa v okaulici živala, ka je prej tam mejla žlato, spoznance iz staroga kraja. »Itak ešje vtjuper ojdimo, samo ka nas že trno malo djé, ka smo 56. leta odišli.

Nazaj na Vogrsko je najprva 1972. leta prišla, potistim 82. pa 85. leta. Zdaj je prišla s padašom na več kak en mejsec. Trno si je želejla videti Budimpešto, stera se ji je fejest vidla, željo je mejla malo staupiti v Slovenijo tō. Gda sem ji pravla, ka ešje dobro guči slovenstji, mi je pravla: »Svojo materno rejč ne smej nišče pozabiti. Baba so 1979. leta mrlí, zdaj z nikim več ne gučim slovenstji. Meni so oni bili moja mati, moja baba, moj padaš, vse so mi bili. Trno sam je rada mejla. Tau je nej dobro, ka tej mlajši (mlade generacije) nedo poznali svoje (pra)babe pa (pra)dejdeke, nedo znali za svoje korenjé.«

Marijana Sukič

Več možnosti je, če maš društvo

Od leta do leta je žmetnejše priditi do pejnaz, če kakšne prireditve ali programe škeš organizirati. Najbavkše je, če edna ves več organizacij ma pa tiste vküper delajo, etak te ešče tak kak leko napraviš npr. eden vaški den, zato ka tašoga reda iz dva ali tri talov leko s pejnazi pomagajo. Dvej organizacije vsakša ves ma v Porabji, zato ka vsepovsedik majo lokalno pa narodnostno samoupravo. Tau je dugo lejt dojšlo, dapa gnesden že dobro, če maš edno društvo tō, zato ka so taši razpisi, gde se samo društva leko prijavi. Za volo tauga je v Porabji že več društev nastalo s tejm ciljom, med njimi je veriško tō, štero so lani ustanovili. Zaka pa s kakšim ciljom, od tauga sem spitavo Imrena Trajbara, steri zdaj živē v Varaši, ovak je pa z Verice doma.

- Imi, kak se zové, pa zaka ste ustanovili društvo na Verici?

»Ime društva je Društvo za vas Verica-Ritkarovci. Ta ideja, ka društvo ustanovimo, je prišla od župana Andraša Dončeca. Zato, ka nej narodnostna pa nej lokalna samouprava nej mejla telko penez, ka bi programe pa vaške dneve leko organizirala. Dosta taši razpisov je, gde samo društva leko peneze prosijo, pa zato je nujno bilau nam tau društvo ustanoviti.«

- Kelko vas je bilau, gda ste društvo ustanovili?

»Šestdvajsti nas je bilau.«

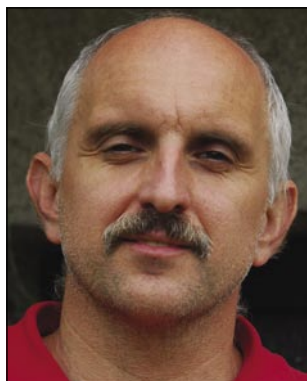
- Tau so vse vaščani?

»Zvekšoga, dapa nej vsi, zato ka nas je par taši, šteri so inda svejta živeli na Verici, zdaj pa že v Varaša živemo, kak jaz pa župan. Tau edno leto, ka delujemo, tri nas je že več, tak ka zdaj nas je že devetdvajsti.«

- Meli ste že kakšne programe?

»Lani smo ešče nej meli,

zato ka dočas smo se vküppobrali, je že konec leta bilau. Letos smo začeli s programi, fabruara na fašenek smo meli veslico. Na izlet smo šli na Gorenji Se-

Predsednik društva
Imre Trajbar

nik, gde smo si pogledali Kùharjevo spominsko hišo. Aprila smo meli pripovedjanje pravljic, žau, sploj malo mlajšov je prišlo, dapa tau je biu prvi poskus, mislim, ka drugič de nas že več. Zdaj 4.

Pozdravni napis na začetki Verice

avgusta pa smo soorganizatorji vaškega dneva.«

- Tau vejmo, ka programe brezi penez ne moraš organizirati, kakšni proračun mate na tau leto?

»Dosta nejmamo, članarina je petstau forintof na leto, ka je nej dosta. Od samouprave smo dobili peneze, dapa tau vse z namenom. Zvün tauga smo se ešče

glasili na razpise. Na vaški den smo od sklada Sándor Wekerle dobili več kak sto tisoč forintov, ka je velka pomauč za nas, zato ka zdaj telko menje košta občini, ka mi vcujdamo.«

- Te natečaje pisati pa tazračunati je nej malo delo, mate vi za tau tašoga človeka, šteri se razmej na tau?

»Če gledamo te razpis, ka je sklad Wekerle emo, je eden menši projekt biu. V tejm malo izkušenj ma župan pa jaz tō, tak ka müva dva sva tau vküpnapelala. Biu je eden drugi razpis tō, samo tam nismo uspeli.«

- Vejn, ka mate taše plane tō, ka bi stare križe (nagrobnik) obnovili. Kak zdaj tau stoji?

»Meli smo, pa ešče mamotaše plane, samo zdaj, žau, na tau smo nej dobili peneze. Iz te stari, obnovljeni križov, na šteri so slovenski napisi, škemo narediti edno spominko mesto, edno razstavo na prostem. Tau se je zdaj nej posrečilo, dapa drugo leto znauva sprobamo.«

- Sto ma te ideje, sto postavi vküp letni program za društvo?

»Tau si vözmislijo naši člani, potistim pa müva z županom probava uresničiti, če se da. Zato je dobro edno društvo, ka tū vsakši leko tapovej na sestanki svojo mnenje, svoje ideje, pa itak je nej tak uradno kak edna občina. Pa tak mislim, ka edno društvo več lidi vej motivirati, tau delaš, taše plane maš, kak se na sestanki pogučimo. Edna občina je nej

tak naleki, zato ka dosta predpisov, zakonov mora upoštevati. Pa leko, ka tej lidgé, šteri so v društvu, so bola aktivni, kak tisti, šteri so v samoupravi.«

- Ka so prajli k taumi starejši vaščani, gda ste društvo ustanovili?

»Istino, ka starejši so nej člani društva, dapa pomagajo nam pa se strinjajo s tejm, ka delamo. Zato, ka tau, ka mi delamo, se zato vidi, pa mislim, ka de se s tejm ves malo tō razvijala.«

- Mate kakšne cilje za drugo leto ali ešče za več, ka bi radi bili, ka bi se uresničilo?

»Nejmamo taši cilov, bola gledamo razpise, pa če leko, te se pridružimo, pa če de se kaj dalo, te tisto naredimo.«

- Tak ka vi te naaupek delate, najprvin dete na razpis, pa samo potistim zmišlavate, ka bi leko s tauga v vesi napravili. Vašo društvo je slovensko društvo?

»Konkretno je nej slovensko društvo, bola bi pravo, ka našo društvo je za ves. Vse edno če je stoj Slovenec ali nej, važno je, ka za ves ške delati. Seveda je tudi cilj, da se ohrani v vasi slovenščina in slovenska identiteta.«

- Kak so tebe nanje vzeli, ka predsednik baudeš?

»Teško je bilau, dugo me je mogo naš župan nagačavati dočas ka sem vzejo tau funkcijo. Tašoga človeka so iskali, šteri zna slovenski tō, zato ka je tau važno bilau. Za volo tauga, ka dobre stike škemo meti s slovenskimi organizacijami. Drugi kriterij je pa tau biu, aj vej pa želi sodelovati z občinov. Kak smo malo kauli pogledali, sto bi leko prišo v poštev, tudi jaz nisem najšo druge alternative, pa za volo tauga sem te vzejo.«

Karel Holec

... DO MADŽARSKE

Zamejski Madžari naj bi volili v pismu

Na parlamentarnih volitvah leta 2014 bodo zamejski Madžari, ki imajo dvojno državljanstvo, volili verjetno po pošti, je povedal poslanec Fidesza Gergely Gulyás na poletni univerzi v Tasnádfürdőju v Transilvaniji. Madžarski parlament bo sprejel zakon o volilnem procesu jeseni, toda tudi v vladni stranki FIDESZ niso enotni, kateri način glasovanja bi bil najustreznejši za zamejske Madžare. So pa enotnega mnenja, da če bi zamejski Madžari z volilno pravico lahko oddali svoj glas le na diplomatsko-konzularnih predstavništvi, bi se jih volitev udeležilo zelo malo. Po mnenju Gulyása se zdi najprimernejše glasovanje po pošti, preučuje pa se tudi možnost glasovanja po elektronski poti. Če bi se parlament odločil za glasovanje po pošti, bi morali zamejski Madžari oddati svoj glas že pred dnem volitev na Madžarskem, da bi lahko njihove glasove prešteli hkrati z glasovi na Madžarskem. Za madžarsko (dvojno) državljanstvo je zaprosilo 300 tisoč zamejskih Madžarov, je povedal na isti poletni univerzi Zsolt Semlyén, namestnik predsednika vlade.

Vojaška oprema iz Nemčije

Madžarska je brezplačno dobila od Nemčije vojaško opremo, in sicer 10 vojaških tovornjakov in 500 čelad, ki jih je minister za obrambo Csaba Hende prejšnji teden prevzel v Feldkirchnu. Uporabljene, toda tehnično dobro ohranjene tovornjake, znamke Mercedes-Benz, bodo dobili vezisti, čelade pa vojaki, ki služijo v Afganistanu.

Mednarodna likovna kolonija

Mednarodna likovna kolonija, ki jo enajstič organizirata Zveza Slovencev na Madžarskem in Galerija - Muzej Lendava, bo letos od 8. do 15. avgusta v Slovenskem kulturnem in informativnem centru v Monoštru. Na koloniji bo ustvarjalo sedem umetnikov.

Poletni užitki v Piranu 2012

Kot že kar nekaj let se je tudi letos 35 osnovnošolcev, srednješolcev in spremljevalcev odpravilo v najlepše primorsko mesto Piran na jezikovne počitnice. Deset dijakov iz osemletne in štiriletna gimnazije, devet učencev z Dvojezične osnovne šole Jožefa Košiča na Gornjem Seniku, osem z Dvojezične osnovne šole Števanovci ter dve učenki s Srednje strokovne šole Béla III. ter pet učiteljic in en učitelj se je tudi letos odločilo za izpopolnjevanje znanja slovenskega jezika na prijeten način.

Primorska – dežela morja, sonca, sreče in ljubezni se vabljivo pojavlja v sanjah vseh nas, ki smo jo že kdaj obiskali, ki smo tam že kaj lepega doživeli ali le slišali o njej.

Tudi letos se nas je napotilo iz Porabja več takih, ki že prav dobro poznamo Slovensko primorje, slovensko Istro, moramo pa nazaj, ker nas nekaj vleče v njene kraje.

12. julij 2012 je bil letos začetni dan teh lepih poletnih doživetij ...

Skoraj hladno vreme med potovanjem, zaspani potniki, ki prav zaradi tega kar mirno sedijo na svojih sedežih na avtobusu, dobra voznika iz Murske Sobote in niti nismo opazili, da smo že na Primorskem.

Kaj pa se je »dogajalo« v glavah potnikov, ne vem. Gotovo so se vsak po svoje pripravljali na jezikovne počitnice, saj je bilo že pred potovanjem povedano, da se mora vsakdo potruditi, da govori čim več slovensko. Vemo pa, da to nekaterim še zdaj povzroča resne težave. Škoda, saj je dejstvo, da učenje slovenskega jezika ni lepa stvar le zaradi tega, ker se spodobi znati materni jezik, jezik svojih prednikov, spodobi se identificirati z njim v zgodnjih letih, to pa spodobi tudi zaradi ponujenih možnosti, kot so smučanje na Rogli pozimi in jezikovne počitnice poleti v Piranu.

Ekipa letošnjih jezikovnih po-

čitnic je bila od vseh, ki so v teh šestih letih hodili v Piran, najbolj prijazna. Zbrali so se iz vseh porabskih šol veseli, srečni otroci z odprtim srcem, polni pričakovanj, pripravljeni na delo. Delo se je torej veselo začelo tudi za nas, spremljevalce, kajti noben otrok ni želel »po

ki jo je tudi letos vodila učiteljica Metoda Perger. Drugi so se pridružili Biserki Bajzek z ZSM, soorganizatoriki piranskega tabora, ki je vodila folklorno delavnico. Preostali pa so ustvarjali v likovni delavnici, risali so, slikali in ustvarili lepe risbe.

pod sončnimi žarki.

Po kosilu bi morali imeti počitek – no, to je uspelo le nam, starejšim – mali in mladi so se tudi medtem igrali, se zabavali, karte so bile vseskozi pripravljene na mizici, ki so jo otroci že prvi dan namestili sredi hodnika.

Vsi udeleženci jezikovnih počitnic na sklepni prireditvi

svoje« preživeti piranskih dni.

Po kosilu prvega dne smo se malo pogovorili o tem, kako se je treba prilagajati določenim situacijam med skupnim bivanjem, kaj pomeni sodelovati pri programih, in dogovorili

Delo je potekalo vsak dan po določenem dnevnem redu. Zajtrk smo pojedli ob osmih zjutraj, potem šli na morje z vzklikom »Gremo na morje!«, ki so ga živahni otroci vsak dan precej glasno zakričali po

Vsako popoldne smo imeli delavnice, učenje novih besed in izrazov, sporazumevanje v slovenskem jeziku, glasbene delavnice, pri katerih so pridno sodelovali naši učenci. Te delavnice sta vodili učiteljici Renata in Marjeta, naši stari znanki iz Pirana, tehnično delavnico pa dve učiteljici, ki ju do zdaj nismo poznali.

Ob večerih smo se sprehajali po mestu, jedli veliko sladoleda, kebaba, uživali v vseh dobrotah, ki jih ponuja obala Jadranskega morja v Sloveniji. Neutrudljivi športniki so pod vodstvom profesorja Lacija vsak večer zasedli telovadnico Osnovne šole Cirila Košmača, ki nam iz leta v leto zagotavlja prostore za jezikovne počitnice, in so do 23.00 igrali nogomet ali košarko.

Predzadnji dan nas je ladja odpeljala do Kopra. Ogledali smo si mesto, ki je vsako leto lepše prenovljeno, pristanišče

»Luko Koper« le od daleč, pojedli še kakšen sladoled in se do večerje vrnili v Piran.

Vzdušje letošnjih jezikovnih počitnic je zaznamovala medsebojna ljubezen udeležencev. Starejši otroci so se prav dobro razumeli z mlajšimi, fantje z dekleti ... Nekateri je celo srečala prva ljubezen, ki jo bodo dolgo ohranili v spominu, kajti zaljubiti se v takem lepem okolju je nekaj posebnega ... Zadnji večer je bil zelo prijeten, v prijaznem razpoloženju so se predstavile vse skupine. Gledališka skupina je predstavila igro »Volk in kozliči«, v kateri nismo uživali samo mi gledalci, ampak tudi igralci. Plesna skupina je zaplesala kavbojski ples, veselje in navdušenje sta tudi nas spremljevalce spravili v dobro voljo.

Potem smo si pogledali dela malih umetnikov in izbrali najboljše risbe, katerih ustvarjalci so bili: Gergely Gyeček (I.) z risbo, ki bi lahko dobila naslov »Ljubezen na obali«, Kincső Papp (II.) »Ulica v Piranu« ter Samuel Bekő (III.) z risbo »Akvarij v Piranu«.

Gospa Valerija Perger, višja svetovalka za porabsko šolstvo, je vsakemu udeležencu podarila školjico ali dve za spomin na piranske počitnice ter voščila še naprej lepe dneve do septembrskega začetka šole.

Potem smo zapeli še nekaj slovenskih ljudskih in šli na ples, ki smo ga pripravili v avli šole. Bilo je lepo ...

Za vse doživeto se lepo zahvaljujemo najprej gospe Valeriji Perger, ki vsako leto poskrbi za finančno plat jezikovnih počitnic, organizira programe, se dogovori s predstavniki piranske šole. Hvala tudi ZSM in soorganizatoriki Biserki (Gyöngyi) Bajzek. Hvala vama v imenu vseh udeležencev. Lepe počitnice želim učencem, učenkam, učiteljem in učiteljicam. Vidimo se spet 1. 2013 v Piranu.

Erika Köleš Kiss

V pasje vročih julijskih dneh je bilo prijetno v morju.

smo se, pri katerih interesnih dejavnostih bo kdo sodeloval na jezikovnih počitnicah. Nekateri so se odločili, da bodo sodelovali v gledališki skupini,

navodilu spremljevalke Irene. Voda je bila prvovrstna! Čista, topla, prav zato so se letos skoraj vsi letovalci kopali, plavali, se igrali in uživali v slani vodi,

PRIPOVEJSTI VESELOGA FUDAŠA

Skur niške je nej vedo, kak se zové. Vsikši pa ga je pozno. Skur niške je nej vedo, kelko je star. Vsikši je samo vedo, ka je na toum svejti. Skur niške je nej sejdo, gda je svoje fude raznok potegno. Skur niške je nej vedo, kak dugo že igra. Niške pa je nej sneni grato, gda je začno pripovejdati svoje prpovejsti. Leko, ka so se za istino zgodile, leko pa, ka nej. Depa, vsigdar ostanejo prpovejsti veseloga fudaša.

Trombi

»Gda si je plüča napuno, je leko dvej minuti fudo nut v svojo trompeto. Dvej minuti nagnouk, pa si je sploy nej zdejno. Takšnoga trombina več nega,« je pripovejdo veseli fudaš. »Ka je mali, ka me gledaš?! Ranč tak je bilou pa nika ovak nej,« je pogledno pojbiča, té pa je oči spüsto ta nika doj.

»Leko, ka je tak bilou. Depa, ge tou ne morem vörvati,« se je zglaso eden možakar, oblečeni v skur svetešnji gvant. Veseli fudaš ga je pogledno, ga je gleda pa eden čas vcejlak tiüma ostano.

»Dobro, te pa več nika ne povejm!« se je nut v sebe potegno.

Zdaj je tam v senci velke grüške nevoula gratala. Lampe pune gestija so se dola stavile v svojem deli. Lidge so čemerasto vsi nagnouk poglednoli možakara. Pa skur vsi nagnouk so njemi začnoli gučati, aj tiüma bou. Trno dobro so poznali fudaša. Če stoj kaj prouti njemi povej, če stoj ne vörvle njegovimi pripovedanji, več nika neške gučati. Ja, koriti so se začnoli, kak bi njim za žitek šlou.

»Pa eške tou! Tak si prišo es k nam kosit, kak bi na bal išo, nej pa delat,« je na konci strouso svoje čemere nanga eške domanji vert.

Potejm so veseloga fudaša lepou prosili, aj dun pripovejda

tadale. Dugo so se njemi molili, ka je po tejm rejsan trombina znouva naprej prineso.

»Ja, kak sam že povedo! Takša plüča so nej mele ene fude nej. Zatoga volo so ga škeli meti v vsikšoj bandi. Depa, un je samo z meuv igro kou-lakvrat. Če dobro pounim, je tou bilou tisto leto, gda je sunce vodne kmično gratalo. Tiste krčme že davnik več nega. Tam so veselico držali. Igrali smo, ka se je vse vugibalo. Kak povejdano, nagnouk na sunce od zemle senca spadne. Skur takša kmica je gratala, kak vnoči. Sleigen pes je od straja nejmi ostano, kokouši pa so spat šle. Tam malo vkraj od krčme se je eden pojbič

trno postrašo. Neje vedo, ka se godi. Niške ne vej, kak so se spice najšle v njegvi rokaj. Gor je vužgo posenjeno staro travo. Gor jo je vužgo, aj nazaj sveklo grata. Vsikši vej, kak takša trava gori. Pa tak nagnouk je cejli brejg v ognji biu. Že je skur nut v lejs odišo. Lidge so lejtali es pa ta, gasilcov pa nin nej bilou. Depa, biu je naš trombi. Stoupo je tavö. Globko je zrak v sebe potejgno. Nabole, kak je leko. Tou je eške niške nej vido! Takše se je eške nej zgodilo. Gda je trombi emo najbolje puna plüča, je fudno. Tak je fudno, kak bi od nin vajer popino. Fudno je nagnouk pa ogen se je tak

doj vgasno, kak bi spico doj vgasno. Ja, tak je bilou pa nikak ovak nej. Gda je sunce znouva sijalo, se je vö iz trave ranč več nej kadilo. Ja, tak je naredo té naš trombi.»

Lidge so gledali pa poslušali z odprejtimi lampami. Dugo so tak bili, veseli fudaš pa je že zdavnik zgotouvo pripovejst.

»Kak pa je bilou ime tomi trombini?« je dun pito nekaj. »Kak, kak? Vej pa Trombi, tou je zavole, ka nej?« njim je pravo.

Potejm je fude naprej vzeu pa začno igrati. Lidge pa so začnoli kositi. Un je igro, uni pa kosili tak brž, kak bi na veselici najbolje veselo plesali.

Miki Roš

Pismo iz Sobote

Cigarejtlinge

Zdravdje je naše navjekšo bogastvo, se guči že duga lejta. Pa smo si tou prajli štirge pajdaši tö. Pa smo prajli eške tou, ka več eden ednoga cigarejtlina ne vužge. Ja, više nam je že prišlo, ka smo brezi cigarejtlina v lampaj več nej mogli strpeti. Više nam je prišlo, ka pejneze ta mečemo. Pa nam je više tou tö prišlo, ka nej mamo skrb za svoje zdravdje. V našoj staroj krčmej smo se zakunoli, ka eden več ednoga cigarejtlina ne vužge.

Doma sam tou na velke dau vözglasiti. Že tak brž sta bila pri meni oba našiva mlajša. Že tak včasini sta pejneze škela meti. Sta prajla, ka zdaj dun prišparam, ka nemo več kadiu, pa aj té pejneze njima dam. Moja tašča Regina, trno čedna ženska, je na ves glas vözglasila, ka me je dun pamet srečala. Moja žena pa je nika nej prajla, samo me je poglednola, kak ka mi ne vörvle najbolje. Ge pa sam gvüšen biu v tou, ka tak bou,

kak sam povedo pa kak smo se padaške zgučali.

Ta je minoula ena vöra brezi cigarejtlina. Ja, trno duga vöra je bila, ge sam si brodo, ka je že polonje dneva taodišlo. Po tejm sam sunce pogledno, kak daleč je eške, ka večer grata. Nika je eške nej tak vövidlo, ka bi se tou brž zgodilo. Pa sam padaša zvau, ranč ednoga od tisti, ka tö nedo več kadili. Pito sam ga, kak njemi je kaj. Pa mi je vöovado, ka se njemi den trno dugi vidi, se njemi nebesko vleče, kak bi ga nigdar nej škelo konec biti. Pa je ranč tak pravo drugi pa tretji.

Rejsan dugi, najbolje dugi den je tou biu. Depa, dun je večer prišo pa za njim nouč. Že dugo sam nej tak brž v posteli biu. Na, zdaj mo spau pa nemo več na vöro gleda pa nemo več na cigarejtlina brodo. Tou sam si rejsan želo, depa, nikak je tak nej bilou. Ne vejim, če sam pou vöre spau, več sam nej sneni biu. Tou pa zavolo toga, ka se

mi je črvou tak lačno začnola glasiti, kak bi že dva tedna nej nika v sebe dobilo. Nika, šou sam v künjo pa se pošteno nasüno. Zdaj mo dun spau, sam si pravo pa oči doj zapro. Pa bole sam škeu spati, menje je tou šlau. Nej pa nej, nej pa nej sam mogo spati. Meto sam se es pa ta po posteli, dokejš se je žena nej svadila pa sam odišo v drugo sobo spat. Tam sam si vužgo televizijo. Na, zdaj dun sneni gratam. Depa, nej! Gleda sam jo do tiste vöre, ka je trbelo gor stanoti pa v službo titi. Ge pa sam ranč v tistoj minuti najbolje sneni grato.

V službi sam nej kafeja piu, ka bi se mi ovak cigarejtlin lüšto. Bole sam znouva pajdaše pouzvo pa je pito, kak je kaj gé. Vsikši je na velki gučo, kak njemi je trno dobro gé. Kak njemi tejlo pravi, ka je tou dobro, ka več ne kadi. Ge bi tou tö rad povedo, depa, kuman sam eške oči držo gor oprejte. Kuman, kuman sam se včako, ka se je služba končala. Doma

sam se doj lego pa spau, kak bi nej spau dva tedna vküper. Spau sam pa senjo od cigarejtlinov. Kado sam ednoga za drugim. Nej pa nejsam mogo enjati kaditi. Zbüdo sam se pa sam nej znau, ka je tau zdaj gé. Sam za istino kadiu ali pa nej? Dobro, gda sam gor prišo, ka so senje bile, sam si zdejno. Depa, po tejm so se vöre znouva vlekke, ranč tak kak prvi den. Nej pa nej je škela nauč priti. Gda pa je prišla, sam samo lačen grato, spati sam pa nej mogo. Ka aj delam? Najboukše bi bilou, ka bi si eden cigarejtlin vužgo pa si kaj zbrodo. Že sam tou skur napravo, gda je telefon začno

cingati. Zvau me eden od trej pajdašov. Pito me je, kak je kaj kriza gé, kriza zavolo cugarejtlinov. Pravo sam njemi, ka je velka gé, ka me redno mantra. Vej pa eden je nej nieden, mi je pravo. Vaj, kuman sam čako. Tak brž sam si ga vužgo. Žena je samo prajla, ka je vejdlja, kak bou, moja tašča Regina, trno čedna ženska, pa tou, ka me nigdar nede pamet srečala. Mlajši pa so nika nej prajli, ka so pejneze že dobili. Na drugi den smo se pajdaši dobili v krčmej. Kadili smo tadale, kak bi se sploy nika nej zgodilo.

Miki

Zveza Slovencev na Madžarskem		Novice	Programi, prireditve
Zveza Slovencev na Madžarskem Magyarországi Szlovének Szövetsége			
Zveza Slovencev na Madžarskem Gardonyijeva 1 9970 Monošter/Szentgotthárd Telefon: 00 36 94 380 208 00 36 94 552 596 E-pošta: info@zveza.hu			

KRAJINSKIPARK GORIČKO

www.park-goricko.org

KUD BUDINCI, OBČINA ŠALOVCI IN PORABSKO KTD ANDOVCI vabijo na POHOD OB EVROPSKI ZELENİ VEZI NA "POUTI PO DOLAJ, PA BREGAJ"

V SOBOTO, 11. AVGUSTA 2012

10.00 ZBIRANJE - VAŠKO GASILSKI DOM BUDINCI

11.00 ZAČETEK POHODA

Pot nas bo vodila v Porabje in nazaj. Sprehodili se bomo ob mejnih kamnih, kjer je še pred 20 leti stala žična ograja ali ti. železna zavesa. Tedaj za gibanje ljudi prepovedano območje, je danes kot nalašč za sprehod v naravi, ki je zacelila rane človeške nestrpnosti.

Ustavili se bomo ob kamnu, ki označuje **NAJSEVERNEJŠO TOČKO SLOVENIJE** (46° 52' 37,52" SG., 16° 14' 18,14" VGD). Na prostoru nekdanje **STRAŽNICE / KARAVLE** v Budincih bomo obnovili svoje moči. Zatem se bomo odmaknili od mejne črte proti severu in **ANDOVCEM** in se ustavili ob **NOVEM SPOMINSKEM ZNAMENJU PRI MALEM TRIGLAVU** in **PORABSKI DOMAČIJI**, kjer nas bodo pričakali Andovčani. Po okrepčilu se bomo ob poti nazaj ustavili še pri **BUNKERJU** iz časa železne zavesne in **VRETINI ŽITKA**. Pohod bomo zaključili z malico ob vaško-gasilskem domu v Budincih.

PRIJAVNINA: 6 Åza odrasle in 3 Åza dijake. Za mlajše otroke ni prijavnine. Vsak pohodnik bo prejel malico s pijačo.

OPREMA: pohodniška obutev in pohodniške palice, nahrbtnik, voda, sadje. Zaradi gibanja ob meji imejte s sabo osebni dokument. Pohod je vpisan v izkaznico Pohodnik/ca po Goričkem v letu 2012.

GORIČKO
društvo
za lepše vlogo

DOLŽINA POTI: 12,4 KM

TEŽAVNOST: SREDNJA

PRIJAVE: ANDREJ LAINŠČEK
DO 10. 8. 2012 NA TELEFON :
+386 (0)2 559 12 46
+386 (0)41 963 752

ANDREJ.LAINSCEK@SIOL.NET
in pred začetkom pohoda

RTVSLO

PETEK, 03.08.2012, I. SPORED TVS

6.40 POLETNA SCENA, 7.15 ODMEVI, 8.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.30 TABORNIKI IN SKAVTI, POUČNO-RAZVEDRILNA NANIZANKA, 10.40 ENID BLYTON - PUSTOLOVŠČINE, 11.10 (NE)POMEMBNE STVARI: MAGIJA, 12.00 SVETO IN SVET: VERA IN KULTURA, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.30 ÅNGOLA: PREZRTA DEŽELA. DOK. ÖDD., 14.30 MARIBOR 2012, EVROPSKA PRESTOLNICA KULTURE, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 MARČI HLAČEK, RIS., 16.10 VREMENSKE UGANKE, DOK. NAN., 16.20 2012, LETO NIČ: FELIKS, NIZOŽ. NAD., 17.00 POROČILA OB PETHI, 17.20 POSEBNA PONUDBA, 17.45 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAD., 18.10 GOL S KRALJICO, DOK. FILM, 18.25 OZI BU, RIS., 18.30 PIM IN POM: OLIMPIJSKE IGRE, 18.35 BALI, RIS., 19.00 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 22.00 ODMEVI, 22.50 POLETNA SCENA, 23.25 POLNOČNI KLUB, 0.40 POSEBNA PONUDBA, 1.05 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.55 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.20 INFOKANAL

PETEK, 03.08.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 7.45 OTROŠKI INFOKANAL, 9.35 NA OBISKU, 10.00 SLOVENSKI MAGAZIN, 10.30 OLIMPIJSKE IGRE, 10.30 STUDIO, 10.35 JUDO, 11.30 VESLANJE - FINALE, 11.00 PLOVANJE, ATLETIKA, KOŠARKA, TENIS, 13.00 STRELSTVO - FINALE PUŠKE LEZE, 15.00 JUDO, TRAMPOLIN, 18.30 BOKS, 20.30 LONDONSKE VRTILJAK, 20.30 PLOVANJE - FINALE, ATLETIKA, 22.15 ROKOMET - DANSKA : NORVEŠKA (Ž), 0.00 ZABAVNI INFOKANAL

SOBOTA, 04.08.2012, I. SPORED TVS

6.10 ODMEVI, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 9.50 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 10.35 KRILA UPANJA, DOK. FILM, 10.50 NENAVADNE IN PRISMUKNJENE ŽIVALI, DOK. SER., 10.55 ENID BLYTON - PUSTOLOVŠČINE, 11.25 KINO KEKEC: MOJ SOSED TOTORO, JAPONSKI FILM, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.20 TEDNIK, 14.20 ALPE-DONAVA-JADRAN, 14.55 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 15.20 NA VRTU, ÖDDAJA TV MARIBOR, 15.50 VILLAGE FOLK - LJUDJE PODEŽELJA, DOK. SER., 16.00 NAFTNO MESTO, DOK. ÖDD., 17.00 POROČILA OB PETHI, 17.15 DREVESA PRIPOVEDUJEJO, DOK. SER., 17.45 KOMISAR REX, IT-NEMŠ-AVSTR. NAD., 18.30 ÖZARE, 18.40 ÖLIVIJA, 19.00 DNEVNİK, ÖTRIP, VREME, ŠPORT, 20.00 KONCERT DARJE ŠVAJGER, 20.50 EMMA, ANG.-AM. FILM, 22.50 POROČILA, 23.20 POLETNA SCENA, 23.55 ÖGLAŠEVALCI, AM. NAD., 0.40 NAFTNO MESTO, DOK. ÖDD., 1.35 ÖZARE, 1.40 DNEVNİK, 2.05 ÖTRIP, VREME, ŠPORT, 2.30 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.55 INFOKANAL

SOBOTA, 04.08.2012, II. SPORED TVS

7.05 SKOZI ČAS, 7.15 POLETNA SCENA, 7.45 POLNOČNI KLUB: ÖBLEČENI V SONCE, 8.55 POSEBNA PONUDBA, 9.25 SLOVENCİ V ITALIJI, 10.00 OLIMPIJSKE IGRE, 10.00 STUDIO, 10.10 TRIATLON (Ž), 11.30 VESLANJE - FINALE, 11.00 ATLETIKA, VATERPOLO - SRBIJA : ZDA, BADMINTON, TENIS - FINALE: POSAMEZNO (Ž), ÖVOJICE (M), 17.15 ROKOMET - HRVAŠKA : DANSKA (M), 17.30 TRAMPOLIN, ATLETIKA (HOJA M), BOKS, 20.00 LONDONSKE VRTILJAK, 20.30 PLOVANJE - FINALE, 23.00 ÖDÖBJKA - BRAZILIJA : SRBIJA (M), 1.05 ZABAVNI INFOKANAL

NEDELJA, 05.08.2012, I. SPORED TVS

6.55 ŽIV ŽAV, 9.25 DEDEK V MOJEM ŽEPU, AM. NAN., 9.40 DEDEK V MOJEM ŽEPU, AM. NAN., 9.55 NEDELJSKA MAŠA, PRENOS IZ ŽUPNIJE PERTÖČA, 10.55 IZVIR(N)I, 11.20 ÖZARE, 11.25 ÖBZÖRJA DÜHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.20 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 15.15 ZGÖDBA ZARKITKE, DOK. FILM, 16.35 PRVI IN DRUGI, 17.00 POROČILA ÖB PETHI, 17.15 IGRALCI BREZ MASKE - LJERKA BELAK, 18.15 IGRALCI TUDI POJEJO, 18.30 ŽANÖV SVET, RIS., 18.40 ÖKEC, RIS., 19.00 DNEVNİK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.00 ÖMÖRI NA PÖDEŽELJU - REDEK PTIČ, ANG. NAN., 21.30 ÖTVERJU, 22.25 NA VRTIČKU: NEKOČ IN DANES, DOK. SER., 22.55 VILLAGE FOLK - LJUDJE PÖDEŽELJA, DOK. SER., 23.05 POROČILA, 23.35 POLETNA SCENA, 0.05 STEBRİ ZEMLJE, NEMS-KAN. NAD., 1.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, 1.30 IGRALCI BREZ MASKE - LJERKA BELAK, 2.30 IGRALCI TUDI POJEJO, 2.40 DNEVNİK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 3.30 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 4.00 INFOKANAL

NEDELJA, 05.08.2012, II. SPORED TVS

8.10 SKOZI ČAS, 8.40 POLETNA SCENA, 9.10 GLOBUS: ACTA AD ACTA?, 9.45 ALPE-DONAVA-JADRAN, ALPE BREZ MEJA, 10.15 PRAŠNA DEŽELA?, DOK. SER., 10.45 TOMAŽ HABE: TO SO NAŠA MESTA: MLADINSKE PEVSKI ZBOR RTV SLOVENIJA IN SOLISTI, 12.00 OLIMPIJSKE IGRE, 12.00 STUDIO, 12.10 ATLETIKA - MARATON (Ž), 13.00 TENIS - FINALE, 14.00 BADMINTON, 15.00 GIMNASTIKA - FINALE PO ÖRODJIH, 17.45 KOŠARKA - KITAJSKA : ZDA (Ž), 19.50 ŽREBANJE LÖTA, 20.00 LONDONSKE VRTILJAK, 20.30 ATLETIKA, 22.30 BOKS, 23.30 ROKOMET - NORVEŠKA : ŠPANIJA (Ž), 2. POLČAS, 00.10 SKÖKI V VÖDÖ - DESKA (Ž), 1.05 ZABAVNI INFOKANAL

PÖNEDELJEK, 06.08.2012, I. SPORED TVS

6.50 POLETNA SCENA, 7.25 ÖTRIP, 7.40 ZRCALO TEDNA, 8.00 ÖTROŠKI PROGRAM, 10.35 DEDEK V MOJEM ŽEPU, AM. NAN., 11.00 TABORNIKI IN SKAVTI, PÖUČNO-RAZVEDRILNA NANIZANKA ZA ÖTROKE, 11.15 SPREHÖDI V NARAVÖ, 11.30 ENID BLYTON - PUSTOLOVŠČINE, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, ÖDDAJA TV MARIBOR, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.30 POLNOČNI KLUB, 14.40 ÖTRIP, 15.00 POROČILA, 15.10 ÖÖBER DAN, KOROŠKA, 15.45 BALI, RIS., 15.55 ŽAMETEK, RIS., 16.10 BACEK JON, RIS., 16.15 ALI ME PÖZNAŠ: JAZ SEM JESENSKO JÜTRO, 16.25 RIBIČ PEPE: S ŠTEVILKO ENA PRVIČ PO SÖČI, 17.00 POROČILA ÖB PETHI, 17.20 DÜHOVNI ÖTRIP: ÖÜÖOVITA SEM ..., 17.35 KÜŠČARJI, DOK. ÖDD., 18.05 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAD., 18.35 RISANKA, 19.00 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 TEDNIK, 20.55 KITAJCI PRIHAJAJÖ, DOK. SER., 22.00 ÖDMEVI, 22.50 POLETNA SCENA, 23.25 ÖMETNOST IGRE: KABARET IN POLITIČNA SATIRA, 23.55 KNJIGA MENE BRIGA, 0.15 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 1.20 DÜHOVNI ÖTRIP, 1.35 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 2.25 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.55 INFOKANAL

PÖNEDELJEK, 06.08.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 7.45 ÖTROŠKI INFOKANAL, 8.30 ZABAVNI INFOKANAL, 10.45 NAFTNO MESTO, DOK. ÖDD., 11.40 PRVI IN DRUGI, 12.00 OLIMPIJSKE IGRE, 12.00 STUDIO, 12.10 ATLETIKA, 14.45 STRELJANJE - FINALE TROJNI PÖLOŽAJ (M), 15.00 GIMNASTIKA - FINALE PO ÖRODJIH, 19.50 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 20.00 LONDONSKE VRTILJAK, 20.30 ATLETIKA, 22.40 ROKOMET - ŠPANIJA : HRVAŠKA, 2. POLČAS, 23.15 KOŠARKA - ARGENTINA : ZDA (M), 1.20 ZABAVNI INFOKANAL

TÖREK, 07.08.2012, I. SPORED TVS

6.45 POLETNA SCENA, 7.15 ÖDMEVI, 8.00 ÖTROŠKI PROGRAM, 11.10 TABORNIKI IN SKAVTI, 11.25 NENAVADNE IN PRISMUKNJENE ŽIVALI, DOK. SER., 11.30 VREMENSKE UGANKE, DOK. NAN., 11.35 CIÄK JUNIOR: SLEDI SÖVOJM SANJAM, 11.45 ENID BLYTON - PUSTOLOVŠČINE, 12.20 ÖMETNOST IGRE: KABARET IN POLITIČNA SATIRA, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.30 KITAJCI PRIHAJAJÖ, DOK. SER., 14.20 ÖBZÖRJA DÜHA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 ALEKS V VÖDI, RIS., 15.45 METKA IN ZVERINKO ZVER, RIS., 15.55 TONI IN BÖNI, RIS., 16.00 TEO, RIS., 16.05 BINE, LUTK. NAN., 16.25 NENAVADNE IN PRISMUKNJENE ŽIVALI, DOK. SER., 16.35 VÖDJÄ, DOK. FILM, 17.00 POROČILA ÖB PETHI, 17.20 ÖGRIZNIMO ZNANOST, 17.35 VILLAGE FOLK - LJUDJE PÖDEŽELJA, 17.45 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAD., 18.10 MINUTE ZA JEZIK, 18.20 RISANKA, 19.00 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 ZAHÖDNA CIVILIZÄCIJA - SE JI BLIŽA KÖNEC?, DOK. SER., 20.50 POSTAJA TÖPOLOVE 2009, DOK. FILM, 21.35 VILLAGE FOLK - LJUDJE PÖDEŽELJA, 22.00 ÖDMEVI, 22.50 POLETNA SCENA, 23.25 GLOBUS: TÜRČIJA, 0.00 BIKINI - SANJSKI ÖTÖK NA ZAPRTÖM ÖBMOČJU, DOK. ÖDD., 0.40 ÖGRIZNIMO ZNANOST, 0.55 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.45 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.10 INFOKANAL

TÖREK, 07.08.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 7.45 ÖTROŠKI INFOKANAL, 8.30 ZABAVNI INFOKANAL, 11.00 OLIMPIJSKE IGRE, 11.30 STUDIO, 11.40 KÄJÄK KÄNU NA MIRNIH VÖDAH, ATLETIKA, TRIATLON (M), 15.00 GIMNASTIKA - FINALE PO ÖRODJIH, 16.30 NAMIZNI TENIS - FINALE (Ž) EKIPNO, 18.00 NÖGÖMET - POLFINALE (M), 20.00 LONDONSKE VRTILJAK, 20.25 ATLETIKA, 22.20 BOKS, 23.30 SKÖKI V VÖDÖ - DESKA (M), 1.35 ZABAVNI INFOKANAL

SREDÄ, 08.08.2012, I. SPORED TVS

6.40 POLETNA SCENA, 7.15 ÖDMEVI, 8.00 ÖTROŠKI PRIGRAM, 10.50 TABORNIKI IN SKAVTI, PÖUČNO-RAZVEDRILNA NANIZANKA ZA ÖTROKE, 11.00 VREMENSKE UGANKE, DOK. NAN., 11.05 NENAVADNE IN PRISMUKNJENE ŽIVALI, DOK. SER., 11.10 ENID BLYTON PUSTOLOVŠČINE, 11.40 AFNA PRIKI: POMÖRSTVO, DOK. NAN., 12.05 POSTAJA TÖPOLOVE 2009, DOK. FILM, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.30 TEDNIK, 14.20 GLOBUS: TÜRČIJA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 RÖLI POLI ÖLI, RIS., 15.55 POLŽJEGRAJSKE ZGÖDBE, RIS., 16.05 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 POROČILA ÖB PETHI, 17.20 MAŠÖÖBE, DOK. ÖDD., 17.45 PÖGLED NA ... GRUBERJEVA PALÄČA, DOK. ÖDD., 17.55 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAD., 18.25 RISANKA, 19.00 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 FILM TEDNA: MOJE LETÖ BREZ SEKSA, AVSTRAL. FILM, 21.30 ÖÖETNJÄVA, KRATKA TV-IGRA, 22.00 ÖDMEVI, 22.50 POLETNA SCENA, 23.25 PRAVA IDEJA!, 0.05 GLASBENI VÖČER: FESTIVAL RÄDÖVLJICA, 0.50 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.40 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.05 INFOKANAL

SREDÄ, 08.08.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 7.45 ÖTROŠKI INFOKANAL, 8.30 ZABAVNI INFOKANAL, 10.15 OLIMPIJSKE IGRE, 10.15 STUDIO, 10.30 KÄJÄK KÄNU NA MIRNIH VÖDAH, ATLETIKA, 12.00 ROKOMET - ÖETRTFINALE (M), 15.00 KOŠARKA ÖETRTFINALE (M), 16.30 NAMIZNI TENIS - FINALE EKIPNO (M), 17.00 ÖDÖBJKA - ÖETRTFINALE (M), 19.00 ROKOMET - ÖETRTFINALE (M), 19.50 ŽREBANJE LÖTA, 20.00 LONDONSKE VRTILJAK, 20.25 ATLETIKA, 22.00 ÖDÖBJKA NA MIVKI - FINALE (Ž), 22.30 BOKS - ÖETRTFINALE, 23.15 KOŠARKA - ÖETRTFINALE (M), 1.20 ZABAVNI INFOKANAL

ÖETRTREK, 09.08.2012, I. SPORED TVS

6.45 POLETNA SCENA, 7.20 ÖDMEVI, 8.00 ÖTROŠKI PROGRAM, 10.00 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 10.45 VÖDJÄ, DOK. FILM, 11.00 PÖTPLATÖPI, MLADINSKA NANIZANKA, 11.20 TABORNIKI IN SKAVTI, PÖUČNO RÄZVEDRILNA NANIZANKA ZA ÖTROKE, 11.30 NENAVADNE IN PRISMUKNJENE ŽIVALI, DOK. SER., 11.40 ENID BLYTON - PUSTOLOVŠČINE, 12.10 PRAVA IDEJA!, 13.00 PRVI DNEVNİK, 13.30 ZAHÖDNA CIVILIZÄCIJA - SE JI BLIŽA KÖNEC?, DOK. SER., 14.20 SLOVENSKI ÖTRINKI, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 KRTIJ SESTRICI, RIS., 15.50 ÖLIVIJA, RIS., 16.05 STUDIO KRISKRÄŠ: VSE JE ENKRÄT PRVIČ, LUTK. ÖDD., 17.00 POROČILA ÖB PETHI, 17.20 SLOVENSKI VÖDNI KROG, DOK. NAN., 17.45 ÖKO ÖTRINKI, 17.55 MOJI, TVOJI, NAJINI, DRUŽ. NAD., 18.20 MINUTE ZA JEZIK, 18.30 RISANKA, 19.00 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 20.00 PRINCESKA, ŠVEDSKI FILM, 21.30 MARIBOR 2012, EVROPSKA PRESTOLNICA KULTURE, 22.00 ÖDMEVI, 22.50 POLETNA SCENA, 23.25 PANÖPTIKUM, 0.15 DNEVNİK, SLOVENSKA KRONIKA, VREME, ŠPORT, 1.10 DNEVNİK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.30 INFOKANAL

ÖETRTREK, 09.08.2012, II. SPORED TVS

7.00 INFOKANAL, 9.00 IGRALCI BREZ MASKE - LJERKA BELAK, 10.00 IGRALCI TUDI POJEJO, 10.15 OLIMPIJSKE IGRE, 10.15 STUDIO, 10.30 KÄJÄK KÄNU NA MIRNIH VÖDAH, ATLETIKA, 13.00 DÄLJINSKO PLOVANJE (Ž), 14.00 NÖGÖMET - TEKMA ZA 3. MESTO (Ž), 16.00 ÖDÖBJKA - POLFINALE (Ž), 18.00 KOŠARKA - POLFINALE (Ž), 19.50 ŽREBANJE DETELJICE, 20.00 LONDONSKE VRTILJAK, 20.25 ATLETIKA, 22.00 ÖDÖBJKA NA MIVKI (M), 22.50 NÖGÖMET - FINALE (Ž), 00.20 SKÖKI V VÖDÖ - STÖLP (Ž), 1.05 ZABAVNI INFOKANAL

Porabje

ČASÖPIS
SLOVENCEV NA MADŽÄRSKÖM

Izhajä vsak Öetrtrek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sükič

Naslov uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;

e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk:
TISKARNA KLÄR d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobotä; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Ministrstva za
javno upravo in pravosodje (KIM) ter Urada RS za
Slovence v zamejstvu in po svetu.
Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za
Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR
ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15
1174 7068 2000 1357 0000 0000,
SWIFT koda: ÖTPVHUHB